

Al 356

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 86. ust. gm. z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24, §. 82. ust. gm. z 3. lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51 i §. 80. ust. gm. z 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. Nr. 19, w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 dz. u. kr. Nr. 36.

Wysoki Sejmie!

Podług §. 86. ust. gm. z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24, względnie §. 82. ust. gm. z 3. lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51 i §. 80. ust. gm. z 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. Nr. 19 w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 dz. u. kr. Nr. 36 do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej, zaś do nałożenia dodatków przenoszących 50% do 100% zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą politycznej Władzy krajowej, wreszcie na pobór dodatków gminnych przez dłuższy czas aniżeli pięć lat lub dodatków przenoszących 100% potrzebną jest uchwała Wysokiego Sejmu i Cesarskie zezwolenie.

Prócz wydatków ponoszonych przez gminy z mocy ustaw gminnych, na potrzeby ściśle gminne, obowiązane są gminy do pokrywania wydatków na podstawie innych specjalnych ustaw krajowych.

Do takich wydatków należą w pierwszym rzędzie datki konkurencyjne, nakładane przez władze szkolne na podstawie ustawy z 24. kwietnia 1894 dz. u. kr. Nr. 49 o kosztach budowy i utrzymania szkół ludowych.

Podług artykułu 7. i 9. cytowanej ustawy datki konkurencyjne na zwykłe potrzeby szkolne dosięgać mogą rocznie 10% podatków bezpośrednich w gminie opłacanych, zaś na wydatki nadzwyczajne t. j. na koszt budowy i rekonstrukcyi budynków szkolnych tudzież nabycia gruntów na cele szkolne nakładane być mogą datki nawet do wysokości 40% tychże podatków.

Podług artykułu 12. cyt. ust. datki pieniężne, nakładane na gminy na rzecz funduszu szkolnego miejscowego, pokrywane być mają w taki sam sposób, w jaki pokrywają się inne wydatki na gminie ciężące, t. j. przez wstawienie odnośnych należności do wydatków budżetu gminnego i ewentualnie nałożenie na pokrycie niedoboru budżetowego dodatków do podatków bezpośrednich.

Te dodatki dotychczas zawsze były oddzielane od dodatków ściśle gminnych i tylko do tych ostatnich stosowano wyżej powołane postanowienia ustaw gminnych. Natomiast Trybunał administracyjny orzekł w roku bieżącym w pewnym specjalnym wypadku, że postanowienia ustaw gminnych nie odróżniają dodatków na potrzeby ściśle gminne od dodatków przypadających na pokrycie wydatków, ciężących na gminie

na podstawie innych ustaw, a nie na podstawie ustawy gminnej, że więc z tego powodu i do tych dodatków winny być stosowane przepisy ustaw gminnych.

Ponieważ wskutek wzmagających się z każdym rokiem wydatków ściśle gminnych, znajdujących tylko częściowo pokrycie we własnych dochodach gminnych, stopa procentowa nakładanych w gminach dodatków na pokrycie tych potrzeb już obecnie często przekracza granice, w których dodatki te bez wyższego zezwolenia pobierane być mogą, przeto w razie złączenia dodatków na cele szkolne z dodatkami na cele ściśle gminne, — na pobór tych dodatków gminnych byłoby prawie we wszystkich wypadkach potrzebne zezwolenie albo Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa, albo też bardzo często nawet Sejmu i Cesarskie.

Taki stan rzeczy spowodowałby znaczną zwłokę w poborze dodatków gminnych i przysporzyłby pracy Wysokiemu Sejmowi.

Dla zapobieżenia zatem tej ewentualności, tudzież z uwagi, że po myśli §. 76. ust. gm. z r. 1889, §. 71. ust. gm. z r. 1896 i §. 70. ust. gm. z r. 1866 w brzmieniu ust. z 17,6 1874 Dz. ust. kr. Nr. 52. datki szkolne konkurencyjne muszą być przez gminy uiszczane pod rygorem wstawienia tychże z urzędu przez Reprezentację powiatową do budżetu gminnego, należy zdaniem Wydziału krajowego uzupełnić powołane na wstępie paragrafy ustaw gminnych przez zamieszczenie w nich postanowienia do dodatków gminnych, o których mowa w ustępach poprzednich, nie mają być wliczane dodatki gminne na cele szkolne.

Postanowienie to należy zdaniem Wydziału krajowego rozciągnąć także na dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i w ogóle na takie dodatki, do których nałożenia obowiązane są gminy na podstawie innych specjalnych ustaw, a nie z mocy ustaw gminnych.

Wydział krajowy przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączone % projekty ustaw.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia w przedmiocie zmiany §. 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889
dz. u. kr. Nr. 24.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889 dz. u. kr.
Nr. 24 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast
ma on opiewać, jak następuje:

§. 86.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% po-
datków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne
jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub
podatku konsumcyjnego przenoszących 50% do 100%, potrze-
bnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Na-
miestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielo-
nem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k.
Namiestnictwem do najbliższej sesji sejmowej nie nastąpiło,
sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące
100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego,
nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za
Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa
w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na po-
krycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na pod-
stawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na po-
krycie potrzeb drogowych i w ogóle takie dodatki, które nakła-
dane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych
specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw
wewnętrznych.

Ustawa

z dnia zmieniająca §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896.
dz. u. kr. nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 82. ustawy gminnej z 3. lipca 1896 dz. u. kr. nr. 51 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§. 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa. Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesji sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dotatki na dłuższy okres aniżeli lat 5 lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich, albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specjalnych ustaw a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia zmieniająca §. 80. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866. dz. u. kr. nr. 19. w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888. dz. u. kr. nr. 36.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 80. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866. dz. u. kr. nr. 19, zmieniony ustawą z 18. marca 1888 dz. u. kr. nr. 36, znosi się w dotychczasowym brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§. 80.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebnem jest nawet do nałożenia dodatków przenoszących, 5% podatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków należących do Rady gminnej podług §. 16. (radny bez wyboru). Żądanie to musi jednak być wniesione do Rady gminnej na tem posiedzeniu, na którym dodatek uchwalony został lub do Zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu ośmiu dni po tem posiedzeniu.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na po-

krycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specjalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
